

се да запали и изгори Пловдивъ, а жителитѣ, които не би пожелали да го послѣдватъ, Сюлейманъ рѣшилъ да истрѣби. Но турцитѣ полагаги, а стечението на обстоятелствата располага. Когато кръвопиецътъ-звѣрь срѣщу 4 януар. прѣзъ нощта се готвялъ да запали и истрѣби Пловдивъ, капитанъ Бураго съ ескадрона си отъ отреда на генерала барона Криденера стигналъ въ града и при станцията на желѣзния пѣтъ разбилъ турцитѣ, които ударили на бѣгъ. Пловдивъ билъ спасенъ отъ разорение.

На 4 януария генералъ Гурко испроводилъ, по пѣтя на Сюйлемана и Фауда, отреда на генерала Дандевиля; този отредъ вземалъ именно направлението къмъ Станимака. Отредитѣ на графа Шувалова, Шилдера-Шилднера и Вельяминова трѣгнали къмъ Дерменъ-Дере. Фаудъ, като искалъ да се отбие въ Дерменъ-Дере, испроводилъ своя авангардъ къмъ Станимака, гдѣто билъ посрѣщнатъ и разсѣянъ отъ отреда на Дандевиля. На другия день всички руски войски се съединили на едно и нападнали войската на Фауда, която като захвърлила своята артиллерия, съвсѣмъ се разпрѣснѣла изъ Родонскитѣ гори.

Подиръ това кавалерията на генерала Дандевиля потирила Сюеймана, който въ страшно разбѣркванье отстъпвалъ на Хаскюю, — прѣзъ горитѣ къмъ Одринъ; на 7 януарий Сюлейманъ билъ настигнатъ отъ руската кавалерия и поставенъ въ таквозъ положение, щото единъ казашки полкъ можилъ да вземе отъ него съ бой 40 топа. Въобще во врѣмето на гонението Сюлеймана, войскитѣ на Гурка взели 110 топове, около 3000 плѣнни, само убити у турцитѣ имало около 4000 души. На руска страна отъ 13 дек. до 5 януар. загубитѣ били 1200 души, цифра твърдѣ малка като я сравнимъ съ достигнатия резултатъ.